

σαμπρέλα

σαμπρέλα, η, ουσ. [<γαλλ. chambre à air], η σαμπρέλα· το εσωτερικό μέρος της μπάλας ποδοσφαίρου: «σούταρε με τέτοια δύναμη την μπάλα πάνω στα σύρματα, που ξεσκίστηκε η σαμπρέλα της»·

- *θα σε ξεφουσκώσω σαν σαμπρέλα*, απειλητική προειδοποίηση σε κάποιον πως θα τον δείρουμε πολύ άγρια: «αν ξαναπειράξεις την κόρη μου, θα σε ξεφουσκώσω σαν σαμπρέλα»·

- *ξεφούσκωσε σαν σαμπρέλα, α.* έχασε όλη την έπαρση που είχε: «μόλις τον ξεμπρόστιασε ο άλλος λέγοντας πως κι αυτός είχε υπογράψει το χαρτί για την απόλυση μέρους των εργατών, ξεφούσκωσε σαν σαμπρέλα». **β.** αποδείχτηκε άνθρωπος κενός, άδειος: «μας έκανε τον μορφωμένο, αλλά, μόλις άρχισαν να τον ρωτούν διάφορα πράγματα, ξεφούσκωσε σαν σαμπρέλα, γιατί δεν ήξερε τίποτα». **γ.** έχασε την παλιά του αίγλη, τη φήμη που είχε, πέρασε η μόδα του: «μόλις βγήκαν τα φιντανάκια στη δισκογραφία και κάνανε σουζέ, ξεφούσκωσε σαν σαμπρέλα ο τάδε και δουλεύει τώρα σε κάτι σκυλάδικα της Εθνικής οδού»·

- *την κάνω σαμπρέλα (ενν. την κοιλιά μου)*, τρώω υπερβολικά: «δεν μπορώ να βάλω ούτε μπουκιά στο στόμα μου, γιατί την έκανα σαμπρέλα». Από την εικόνα της φουσκωμένης σαμπρέλας·

- *της την έκανα σαμπρέλα (ενν. την κοιλιά της)*, την άφησα έγκυο: «τόρα που της την έκανες σαμπρέλα, θα πρέπει να πας να τη ζητήσεις απ' τους δικούς της»·

- *τον κάνω σαμπρέλα*, τον δέρνω πολύ άγρια, τον πρήζω στο ξύλο: «κάποια στιγμή δεν μπόρεσε να κάνει άλλο υπομονή, τον άρπαξε στα χέρια του και τον έκανε σαμπρέλα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας